

ת"פ 16057/03/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד מעאז גבור, מחמוד דואהדיה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

ת"פ 16057-03-15 משטרת ישראל תביעות-
שלוחת טבריה נ' גבור(עציר) ואח'
24 מרץ 2015

בעניין:

המאשימה

משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה
נגד

הנאשם

1. מעאז גבור (עציר)
2. מחמוד דואהדיה (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם 1: הובא

מטעם הנאשם 2: הובא

וב"כ עו"ד חאזם יוסף מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות אשר יוחסו להם בכתב האישום, עבירות של **כניסה לישראל שלא כדין**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"); **התחזות כאדם אחר במטרה להונות**, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי הנאשמים שהינם תושבי האזור, נכנסו בתאריך 28.2.15 לשטח ישראל ללא היתר כדין. בהמשך, הנאשמים השתמשו בתעודות זהות מזויפות הנושאות את תמונתם תוך ציון פרטים כוזבים. הנאשמים עבדו במפעל לאחר שהציגו את תעודות הזהות המזויפות למנהלי המפעל.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

3. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשעו הנאשמים ואת הפוטנציאל לעבירות בטחוניות. המאשימה טענה כי מתחם העונש נע בין 6 ל- 16 חודשים ועתרה להטיל עונש מאסר ברף העליון של המתחם.
4. הסנגור עתר להתחשב בנסיבות חייהם הקשות של הנאשמים. לטענתו העבירות בוצעו על מנת לאפשר להם להתפרנס.
- הסנגור ביקש עוד להתחשב בכך שלנאשמים אין עבר פלילי ולהתספק בהטלת עונש מאסר לתקופה מינימאלית בניכוי ימי מעצרם.

דין:

קביעת מתחם העונש:

5. העיקרון המנחה בענישה בהתאם להוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40 בבהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).
6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור עונשם של נאשמים בשלבים. בע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.6.2013) נקבע כדלקמן:

"במנגנון תלת-שלבי שראשיתו בקביעת מתחם העונש ההולם וסופו בקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם שנקבע, תוך אפשרות לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום (לקולה) או הגנה על שלום הציבור (לחומרה)".

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, **הערך החברתי אשר נפגע מעבירת הכניסה לישראל** והזיוף הינו זכותה של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה. כמו כן, **הערך החברתי שנפגע מעבירות הזיוף** הינו ההגנה על תקינותם של המסמכים ועל תפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק.

בחנית **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הגבוה, כאשר אליה התלוו שתי עבירות נוספות, אף אם העבירות בוצעו לתכלית של פרנסה.

9. בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ללא עבירות נלוות, הינו כדלקמן:

א. ע"פ (מח'-נצרת) 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (פורסם נבו מיום 24.7.12). נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת כנע בין חודש מאסר בפועל ל- 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע:

"מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר מדובר בעבירה של כניסה לישראל בלבד, ללא עבירות נלוות, נע בין 30 ימי מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של המשיב כאן העונש המתאים צריך להיות קרוב לתקרת המתחם. בשים לב לכך שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם הנאשם אנו מקבלים את הערעור, במובן זה, שתקופת המאסר בפועל תועמד על 4 חודשים, שימנו מיום מעצרו (08/07/12)."

ב. רע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 11.6.13), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכניסה בודדת למדינת ישראל. בית המשפט השלום הטיל עליו 3 ימי מאסר והמדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר התערב בעונש והטיל עליו 30 ימי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי המתחם תלוי בנסיבות כל מקרה ומקרה ואין לשלול שבמקרים מסוימים בית המשפט יסתפק גם בעונש מאסר מותנה.

ג. רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 9.12.14) בית המשפט העליון קבע מתחם עונש הולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה:

"כאשר נעברת לראשונה עבירת שב"ח לצרכי פרנסה, בהיעדר עבירות נלוות לה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחיד, לנוכח הדמיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרים השונים. מתחם זה יכול עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, אשר יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. מתחם עונש הולם לקנס ינוע בטווח שבין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח. אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40(א11) לחוק העונשין, ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם. לא נעלם מעיני שקביעת מתחם העונש לעבירת השב"ח לצרכי פרנסה ככזה שמיועד לעבירה שנעברת לראשונה, יש משום התחשבות אפרוירית בנסיבת העבר הפלילי כבר בשלב קביעת מתחם העונש. כאמור, כאשר העבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בכך "בתוך המתחם"; וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה - ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדין."

ד. רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 12.2.2006), נקבע כי מדובר

בעבירות נלוות יש בכך כדי להאריך את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן:

"ברי כי עבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריה, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס. לגבי עבירות חוזרות ונשנות, ובודאי לגבי מי שמאסר על תנאי תלוי כנגדו, ניתן כמובן להחמיר יותר ולהפעיל את המאסר על תנאי בצורה מתאימה. פשיטא כי איננו עוסקים כאן בעבירות בטחוניות, שהענישה לגביהן היא בסדרי גודל אחרים. כללם של דברים לגבי שוהים בלתי חוקיים: יפה לענייננו גישה הדרגתית, תוך מתן סיכוי 'להפקת לקחים', מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו, לפי הנסיבות".

ה. ת"פ (פ"ת) 57775-03-04 **מדינת ישראל נ' מוסא** (פורסם בנבו, מיום 1.6.14) הנאשם הורשע בכניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט התחשב בהעדר עבר פלילי והטיל עליו עונש מאסר בפועל של חודש יום לצד עונשים נלווים.

ו. ת"פ 42216-05-13 **מדינת ישראל נגד טבאסי** (פורסם בנבו, מיום 15.7.14) הנאשם הורשע בכניסה שלא כדין, התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט הסתפק בתקופת מעצר 5 ימים.

10. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי העבירות שבהן הורשעו הנאשמים נע בין **חודש לבין 8 חודשים**. במקרה דנן סבורני כי יש להטיל על הנאשמים עונש בתוך המתחם בשל ביצוע העבירות הנלוות שאפשרו להם להיכנס לשטחי מדינת ישראל.

11. **בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:**

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות; הנאשמים, נכנסו לישראל שלא כדין. עצם כניסתם לישראל יש בה משום פגיעה ביכולת גורמי הביטחון לסנן כניסתם של גורמים עוינים.

12. **בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:**

א. הפגיעה של העונש בנאשמים, לרבות בשל גילם; כל עונש מאסר שיוטל על נאשמים יש בו כדי לפגוע בהם בהתחשב בגילם.

ב. נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם.

ג. הנאשמים נעדרו עבר פלילי.

13. **בהתחשב בהודאת הנאשמים, ובטיעוני שני הצדדים לעונש, אני דן את הנאשמים לעונשים**

הבאים:

א. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר לתקופה של 7 חודשים, מהם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעברו ויורשעו על כל עבירה על חוק הכניסה לישראל ו/או על העבירות בהן הורשעו.

המאסר ימנה מיום מעצרו, יום 3.3.2015.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא